1

MINISTERSTVO SPRAVEDLNOSTI

ČESKÉ REPUBLIKY

Praha 27. 8. 2026

č. j. MSP-19/2026-ODKA-ROZ/26

Počet listů:

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE

Slezská 9

120 00 Praha 2

-DS Ke sp. zn. 18 A 23/2026

Žalobce: Mgr. Dušan Dvořák

nar. 12. 1. 1962

bytem 798 55 Ospělov 6

Žalovaný: Ministerstvo spravedlnosti

se sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

Vyjádření žalovaného k žalobě a předložení souvisejícího

spisového materiálu

Přílohy:

- kopie pověření vedoucí oddělení rozkladové agendy, odboru dohledu a kárné agendy k jednání za Ministerstvo spravedlnosti (elektronicky prostřednictvím systému datových schránek);

- (1) přípis ministra spravedlnosti ze dne 17. 12. 2024, č. j. MSP-674/2024-ODKA-SPZ/9, včetně dokladu o doručení; (2) přípis Ministerstva spravedlnosti ze dne 22. 7. 2025, č. j. MSP-3/2025-ODKA-SPZ/15, včetně dokladu o doručení; (3) odpověď ministryně spravedlnosti na interpelaci ze dne 18. 8. 2025, č. j. MSP-119/2025-ODKA-ORG/3; (4) žádost žalobce ze dne 2. 1. 2026, včetně příloh; (5) stížnost žalobce ze dne 6. 3. 2026, včetně doplnění; (6) přípis ministra spravedlnosti ze dne 3. 6. 2026, č. j. MSP-19/2026-ODKA-ROZ/7; (7) přípis Ministerstva spravedlnosti ze dne 9. 7. 2025, č. j. MSP-674/2024-ODKA-SPZ/39, včetně dokladu o doručení; (8) přípis Ministerstva spravedlnosti ze dne 14. 8. 2025, č. j. MSP-138/2019-OINS-SKZT/2

Toto rozhodnutí/usnesení nabylo

právní moci dne

Právní moc vyznačena dne 27.8.2026

Vyznačil/a

2

I. Úvod

1 Dne 17. 8. 2026 žalovaný obdržel žalobu žalobce na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších

předpisů.

2 Společně se žalobou žalovaný obdržel výzvu Městského soudu v Praze ze dne 13. 8. 2026, č. j. 18 A 23/2026–143, aby se ve lhůtě tří týdnů od doručení výzvy k žalobě vyjádřil a zaslal soudu související spisový materiál.

3 Žalovaný si dovoluje zaslat Městskému soudu v Praze přílohou tohoto vyjádření související spisový materiál elektronicky a níže se dovoluje vyjádřit k žalobě.

II. Žaloba a žalobní body

4 Žalobce se žalobou domáhá „ochrany před pokračujícím nezákonným zásahem Ministerstva spravedlnosti, který spočívá v dlouhodobém, opakovaném, formalistickém a nepřezkoumatelném odmítání věcného vypořádání podstaty jeho podání, ačkoliv tato podání byla žalovanému opakovaně předkládána nejméně od roku 2012 a týkala se zásadních otázek základních práv, trestní zákonnosti, života, zdraví, majetku, práva EU, znaleckých postupů a právní jistoty.“

5 Žalobce tvrzený zásah spatřuje v tom, že žalovaný dlouhodobě věcně nereaguje na jeho námitky týkající se zákonnosti a odborné správnosti postupů používaných při měření THC a THCA v trestních řízeních, a to zejména otázky, podle jakého právně závazného, veřejně přístupného a odborného postupu byla tato měření prováděna. Podle žalobce se žalovaný nevypořádal s tvrzeními o rozporech ve vyjádřeních orgánů veřejné moci ohledně právního a znaleckého základu měření, ani s námitkami zpochybňujícími právní závaznost, reprezentativnost, přesnost a slučitelnost použitých metod s právem Evropské unie. Žalobce je názoru, že se žalovaný současně nevypořádal ani s námitkami týkajícími se neoznámených technických předpisů Evropské komisi a nepoložení předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie, dále s tvrzeními o nevyšetřených zásazích do života a zdraví členů výzkumu „Konopí je lék“ ani s upozorněními na možné vady znaleckých a laboratorních postupů, které měly podle žalobce přímý dopad na rozhodnutí o vině, trestu, propadnutí věci a dalších zásazích do práv žalobce.

6 Žalobce dále namítá, že žalovaný avizoval možnost odkládání dalších podnětů bez písemného vyrozumění, ačkoliv ministr spravedlnosti současně veřejně vyzval osoby domnívající se, že jejich trestní věc byla ovlivněna vadným znaleckým posudkem, aby se na žalovaného obracely s podněty ke stížnosti pro porušení zákona. Žalobce má za to, že uvedeným postupem dochází k zásahu do práva na spravedlivý proces, práva na účinnou právní ochranu, ochranu majetku, zdraví a života.

7 Žalobce navrhuje, aby Městský soud v Praze rozhodl takto:

„I. Určuje se, že postup Ministerstva spravedlnosti České republiky spočívající v dlouhodobém, opakovaném, formalistickém a nepřezkoumatelném odmítání věcného vypořádání s podáním žalobce k otázce zákonnosti měření THC v konopí, právně závazného metodického základu tohoto měření, vztahu THC a THCA, použití plynové chromatografie, reprezentativnosti vzorku, neoznámených technických předpisů, nepoložení předběžných otázek

Soudnímu dvoru EU, tvrzených zásahů do života a zdraví členů výzkumu Konopí je lék a vadných znaleckých

výstupů v trestních řízeních žalobce je nezákonným zásahem.

II. Žalovanému se zakazuje pokračovat v zásahu spočívajícím v pouhém formálním odkládání, zakládání,

kompetenčním odmítání nebo procesním obcházení podání žalobce bez věcného a přezkoumatelného vypořádání

podstaty těchto podání.

III. Žalovanému se ukládá, aby ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozsudku věcně a přezkoumatelně vypořádal

podání žalobce vedenými pod spisovými značkami MSP-117/2012-OD-DOH, MSP-674/2024-ODKA-SPZ,

MSP-3/2025-ODKA-SPZ a MSP-19/2026-ODKA-ROZ, a to zejména k těmto otázkám:

1. podle jakého právně závazného, veřejně dostupného a předvídatelného postupu bylo v trestních řízeních žalobce

určováno množství THC v konopí;

2. zda tento postup odpovídal čl. 39 Listiny základních práv a svobod;

3. jak žalovaný vypořádává rozporná tvrzení státních orgánů, podle nichž se THC mělo měřit podle zákona o

návykových látkách, podle vládních nařízení, podle metodiky OSN, podle metodiky ENFSI, podle údajné právně

závazné normy vycházející z unijní metodiky nebo podle interních znaleckých postupů policie;

4. zda a jak žalovaný vypořádal námitku, že první interní metodika Kriminalistického ústavu pro krajská

pracoviště OKTE měla být vydána až v listopadu 2021, ačkoliv trestní řízení žalobce probíhala již od roku 2010;

5. zda a jak žalovaný vypořádal námitku, že použití plynové chromatografie bez právně a odborně

přezkoumatelného oddělení THC a THCA mohlo ovlivnit hranici trestnosti;

6. zda a jak žalovaný vypořádal význam dánského rozhodnutí z roku 2023/2024, které podle žalobce dokládá

právní a odbornou relevanci námitek k policejní praxi určování legality konopí;

7. zda a jak žalovaný vypořádal námitku neoznámených technických předpisů Evropské komisi;

8. zda a jak žalovaný vypořádal námitku nepoložení předběžných otázek Soudnímu dvoru EU;

9. zda a jak žalovaný vypořádal tvrzení žalobce o nevyšetřených zásazích do života a zdraví členů výzkumu Konopí

je lék;

10. zda a jak žalovaný vypořádal veřejně vyslovené stanovisko ministra spravedlnosti ze dne 8. června 2026, podle

něhož se mají Ministerstvu spravedlnosti hlásit vadné znalecké postupy, pokud mohly vést k nezákonnému

trestnímu rozhodnutí, ve vztahu ke konkrétním podáním žalobce týkajícím se znaleckého měření THC a THCA.

IV. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení.“

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

K otázce přípustnosti žaloby

8 Podle § 46 odst. 1 soudního řádu správního platí: „Nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne

návrh, jestliže a) soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné

podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení

pokračovat, b) návrh byl podán předčasně nebo opožděně, c) návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou,

d) návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.“

9 Úspěšné uplatnění žaloby proti nezákonnému zásahu je tak podle soudního řádu správního vázáno

na splnění několika podmínek. Dříve, než soud přistoupí k meritornímu posouzení věci,

zkoumá, zda jsou tyto podmínky řízení splněny; pokud dojde k závěru, že splněny nejsou,

žalobu odmítne.

10 Podmínky aktivní legitimace k podání žaloby stanoví soudní řád správní v § 82, podle kterého platí,

že: „Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením

(dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku

bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah

byl nezákonný.“

11 Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že „určující skutečností pro vyslovení závěru o existenci

aktivní legitimace na straně žalobce je tedy fakt tvrzení přímého zkrácení na právech zásahem správního orgánu,

nikoliv skutečnost, zda k přímému zásahu do práv žalobce skutečně došlo“ (viz rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 20. 9. 2006, č. j. 3 Aps 4/2005-63).

12 Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu se problematikou žalobní legitimace a přípustnosti

zásahové žaloby velmi podrobně zabýval v rozhodnutí, č. j. 6 As 108/2019 – 39, v němž mimo jiné

rozepsal podmínky pro přípustnost zásahové žaloby:

„[82] První komplex podmínek je důsledným projevem zásady, že soudní řád správní nepřipouští žalobu zásahovou

k ochraně práv jiných osob nebo k ochraně veřejného zájmu (actio popularis).

[83] Především je třeba, aby šlo skutečně o žalobce, jehož veřejné hmotné právo nebylo ochráněno

v důsledku nečinnosti správního orgánu, který v rozporu se zákonem nezahájil řízení

z moci úřední. Třebaže toto řízení slouží v prvé řadě k ochraně objektivního práva, přímým

důsledkem nečinnosti správního orgánu je též neposkytnutí ochrany právu subjektivnímu.

[84] Z předešlého logicky plyne, že žalobní legitimaci pro podání zásahové žaloby nemá ten, kdo by

se nemohl bránit žalobou proti rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s., které eventuálně z takto započatého správního

řízení může vzejít (v nynějším případě tedy proti některému z palety rozhodnutí, která mohou být

výsledkem řízení

započatého podle § 129 odst. 2 stavebního zákona; je nepochybné, že nynější stěžovatelka by se proti eventuálnímu

rozhodnutí o neodstranění stavby mohla bránit žalobou). Například poškozený se tak nemůže domáhat zahájení

přestupkového řízení proti podezřelému z přestupku, neboť poškozený či jiné osoby odlišné od obviněného nemohou

napadat výrok správního rozhodnutí týkající se viny či sankce, včetně výroku o zastavení řízení o přestupku.

Posouzení viny a případné uložení sankce v rámci správního trestání se totiž odehrává výlučně ve vztahu státu a

obviněného. Třetí osoba (ať již je touto osobou jiný obviněný, poškozený nebo jiná osoba) nemá subjektivní právo

domáhat se zahájení řízení o správním deliktu s jiným subjektem nebo požadovat uznání jeho viny (srov. k tomu z

početné judikatury např. rozsudky ze dne 31. 10. 2007, čj. 2 As 46/2006-100, č. 2276/2011 Sb. NSS, nebo

ze dne 11. 3. 2008, čj. 8 As 46/2007-98, detailněji pak rozsudek ze dne 29. 1. 2015, čj. 8 Afs 25/2012-

351, Philips Electronics a další, body 208 a 209).“ [pozn. zvýrazněno žalovaným]

13 Podmínkou aktivní legitimace žalobce v případě žaloby proti nezákonnému zásahu

je tak požadavek, aby žalobce tvrdil, že byl na svých právech zkrácen, a rovněž,

že se tak stalo v důsledku nezákonného zásahu správního orgánu vůči jeho osobě.

Není-li žalobce aktivně legitimován, soud žalobu odmítne podle § 46 odst. 1 písm. c) soudního

řádu správního.

14 V případě žaloby proti nezákonnému zásahu může soud odmítnout žalobu také z toho důvodu,

že tvrzený nezákonný zásah vůbec není zásahem ve smyslu § 82 soudního řádu správního,

jak uvedl i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu: „Pokud je zjevné a nepochybné, že jednání

popsané v žalobě nemůže být vzhledem ke své povaze, povaze jeho původce či jiným okolnostem „zásahem“

ve smyslu legislativní zkratky v § 84 s. ř. s., i kdyby byla tvrzení žalobce pravdivá, musí být taková žaloba

odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jelikož chybí podmínka řízení spočívající v připustitelném

(plausibilním) tvrzení nezákonného zásahu“ (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu

ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015-160; ačkoliv toto usnesení bylo zrušeno nálezem

Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/2018, zde citované závěry nebyly Ústavním

soudem nijak zpochybněny).

15 Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65,

s přihlédnutím k novele soudního řádu správního provedené zákonem č. 303/2011 Sb.,

je pro poskytnutí ochrany podle § 82 a násl. soudního řádu správního nezbytné splnění pětice

kumulativních podmínek: (1.) žalobce musí být přímo (2.) zkrácen na svých právech

(3.) nezákonným (4.) zásahem správního orgánu v širším smyslu, který není rozhodnutím,

(5.) a byl zaměřen přímo proti němu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo.

Není-li, byť jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu
podle § 82 a násl. soudního řádu správního poskytnout.
16 V posuzovaném případě má žalovaný za to, že nebylo vůbec zasaženo do právní sféry žalobce, když se ze strany žalovaného jednalo pouze o odpovědi na neformální podněty žalobce, kterými se domáhal vydání opatření proti nečinnosti, přezkumu znalecké činnosti různých subjektů či podání stížnosti pro porušení zákona (blíže v bodech 22 a násl. tohoto vyjádření).
Vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný dospěl k závěru, že v předmětné věci nečinnost nevznikla a rovněž nebyl shledán důvod pro přezkum znalecké činnosti či podání stížnosti pro porušení zákona, přípisy, kterými byly návrhy žalobce vyřizovány jsou toliko sděleními, jimiž orgán veřejné moci pouze informuje, že neshledal důvody pro učinění opatření proti nečinnosti, přezkum znalecké činnosti či podání stížnosti pro porušení zákona. Těmito sděleními se nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují ničí práva či povinnosti; v žádném ohledu se jím pak nemodifikují práva a povinnosti žalobce.
17 Žalovaný v této souvislosti uvádí, že Nejvyšší správní soud se v minulosti zabýval tím, zda při posuzování různých podnětů podatelů dochází k zásahu do jejich práv.
Přitom dovodil, že zásahovou žalobou není možné napadat např. ani nezahájení přezkumného řízení podle ustanovení § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů: „Účastník předchozího řízení může sice podat podnět k jeho zahájení, na samotné zahájení však nemá právní nárok. Podáním příslušného podnětu není přezkumné řízení zahájeno, neboť řízení lze zahájit jen z moci úřední, to znamená, že je zahájeno až tehdy, když správní orgán zahájení řízení oznámí účastníku postupem dle § 46 odst. 1 správního řádu. V případě, že příslušný správní orgán dojde k závěru, že chybí důvod pro přezkoumání napadeného rozhodnutí, nevydává o tomto zjištění rozhodnutí, neboť není důvodu zasahovat do právní sféry účastníků správního řízení, protože jejich dosavadní práva a povinnosti nebyly tímto zjištěním správního orgánu nijak dotčeny“ (viz rozsudek ze dne 12. 11. 2015, č. j. 5 As 127/2015-37).
18 V této souvislosti lze také upozornit na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2009, č. j. 3 Ans 1/2009-55, ve kterém tento soud ve vztahu k § 42 správního řádu (tedy postupu ještě

formalizovanějšímu než vyřízení podnětů specifikovaných v bodě 20 tohoto vyjádření) uvedl, že „Toto ustanovení totiž ukládá správnímu orgánu pouze povinnost podnět v zákonné lhůtě vyřídit a podatele o tom informovat, nelze z něj však dovodit právo na vyhovění podnětu a tomu odpovídající vynutitelnou povinnost správního orgánu řízení zahájit.
Je tomu tak především proto, že možnost zahájit správní řízení z moci úřední slouží prvořadě k tomu, aby ve veřejném zájmu byla určitá věc správním orgánem autoritativně vyřešena, resp. rozhodnuta a nikoliv k realizaci individuálních veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob. Dalším důvodem nepochybně je i skutečnost, že podnět k zahájení řízení z moci úřední může podat kdokoliv, tedy i ten, o jehož právech či povinnostech

by nebylo v řízení jednáno a jehož práv či povinností by se výsledné rozhodnutí správního orgánu nijak nedotklo. Takový podatel by tedy nebyl účastníkem tohoto řízení a nebylo by tudíž ani účelné mu právě jen pro tuto fázi řízení přiznávat nějaká procesní práva. V souhrnu zde tedy není dán legitimní zájem na tom, aby zahájení správního řízení z moci úřední bylo vynutitelné na základě pouhého podnětu a není zde proto ani důvodu podatelům podnětu poskytovat soudní ochranu.“.

19 Na stejných závěrech se shoduje i odborná literatura. „Na základě § 42 správního řádu je správní orgán povinen přijímat podněty k tomu, aby bylo zahájeno řízení z moci úřední (§ 46), tzn. typicky např. řízení o správních deliktech. (…) Takové podněty a oznámení nejsou podáními ve smyslu § 37 a nevztahují se na formální a obsahové požadavky v tomto ustanovení stanovené. Podání je úkonem účastníka řízení vůči správnímu orgánu, jehož prostřednictvím se účastník něčeho domáhá nebo uplatňuje své právo. (…) Podnět není (na rozdíl od žádosti podle § 45 nebo odvolání podle § 82) úkonem, kterým by se dotčené osoby vůči správnímu orgánu domáhaly uplatnění nějakých svých subjektivních práv (ať hmotných nebo procesních), nemůže jít tedy o podání podle § 37, neboť neexistuje, což potvrzuje i judikatura, subjektivní právo na to, aby bylo v určité věci zahájeno řízení z moci úřední.“ (Vedral, J. Správní řád. Komentář. 2. vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2012, s. 464 až 467). „Správní orgán se bude podnětem zabývat do té míry, aby posoudil, zda zakládá důvody k zahájení řízení z moci úřední či nikoli, případně zda má být postoupen příslušnému správnímu orgánu. Ten, kdo podnět podal, nemá subjektivní právo na to, aby bylo řízení z moci úřední skutečně zahájeno, má však právo, jestliže o to požádá, aby mu správní orgán sdělil ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržel, že řízení zahájil nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, popřípadě že podnět postoupil příslušnému správnímu orgánu. (…) Pokud by tedy někdo podal podnět správnímu orgánu k zahájení řízení, nemá právní nárok na to, aby bylo toto řízení skutečně zahájeno.“ (srov. Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 6. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 269 a 270).

20 Žalovaný má vzhledem ke všemu výše uvedenému rovněž za to, že žalobce v předmětné věci není vůbec aktivně legitimován k podání žaloby proti nezákonnému zásahu, v projednávané věci se ani nejedná o zásah ve smyslu § 82 soudního řádu správního, natož pak o zásah nezákonný. Žalovaný je proto přesvědčen, že žaloba je nepřípustná.

K nedůvodnosti žaloby

21 Pro případ, že by soud dospěl k závěru, že žaloba je projednatelná, dovoluje si žalovaný rovněž z procesní opatrnosti uvést, že žaloba je podle jeho názoru nedůvodná,

protože k zásahu do práv žalobce, natožpak nezákonného, v projednávané věci nedošlo. Žalovaný podněty žalobce řádně prošetřil, sdělil žalobci výsledek šetření a své závěry srozumitelně vysvětlil. Nesouhlas žalobce se závěry žalovaného přitom sám o sobě nezákonnost působit

nemůže. Z tohoto důvodu není pravdivé tvrzení žalobce, že žalovaný věcně nevyřizuje jeho podněty.

22 Žalovaný eviduje podání žalobce ze dne 31. 7. 2019, jehož obsahem byl toliko soubor písemností vydaných Okresním státním zastupitelstvím ve Vyškově a Národní centrálou proti organizovanému zločinu, pod sp. zn. MSP-138/2019-OINS-SKZT (dále jen „podání ze dne 31. 7. 2019“). Dne 14. 8. 2019 žalovaný přípisem ministerstva z téhož dne, č. j. MPS-138/2019-OINS-SKZT/2, vyzval žalobce k doplnění předmětného podání, a to z důvodu, že z podání nebyl patrný návrh vyřízení. S ohledem na časový odstup žalovaný již bohužel neeviduje doklad o doručení uvedené výzvy. Ze spisového materiálu nicméně vyplývá, že podání ze dne 31. 7. 2019 ze strany žalobce doplněno nebylo.

23 Žalovaný žalobce přípisem ze dne 9. 7. 2025, č. j. MSP-674/2024-ODKA-SPZ/39, též zpravil o tom, že po přezkoumání spisového materiálu tehdejší ministr spravedlnosti neshledal důvody k podání stížnosti pro porušení zákona v trestní věci žalobce projednávané u Okresního soudu v Prostějově pod sp. zn. 3 T 131/2017 ve smyslu § 266 a násl. zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů a podněty žalobce ze dne 4. 6. 2025 odložil.

24 Žalovaný dále uvádí, že podněty žalobce doručené do datové schránky žalovaného ve dnech 12. 7. 2026, 15. 7. 2026, 10. 8. 2026 a 25. 8. 2026 žalobce průběžně doplňuje. Jednotlivá podání spolu věcně úzce souvisejí, jsou řádně evidována a s ohledem na jejich obsah budou v dohledné době vyřízena souhrnným přípisem. Za této situace žalovaný považuje tvrzení žalobce o nečinnosti žalovaného, resp. ministra spravedlnosti, za nedůvodné. S přihlédnutím k termínu stanovenému soudem k podání vyjádření k žalobě a k tomu, že žalobce své podněty naposledy doplnil dne 25. 8. 2026, nebylo objektivně možné tato podání vyřídit před uplynutím lhůty pro toto vyjádření.

25 Žalobce v podáních, na něž v žalobě odkazuje, nepředložil žalovanému nový podnět obsahující konkrétní nové skutečnosti odůvodňující postup žalovaného podle jeho zákonných kompetencí. Pokud jde o podání ze dne 31. 7. 2019 (blíže v bodě 22 tohoto vyjádření), žalovaný žalobce vyzval k jeho doplnění a upřesnění tak, aby bylo zřejmé, jaké konkrétní skutečnosti mají být prověřovány a jaká pochybení mají být předmětem posouzení. Žalobce však požadované doplnění neposkytl. Za této situace žalovaný nemohl provádět věcný přezkum v rozsahu požadovaném žalobcem, neboť k tomu neměl k dispozici potřebná tvrzení ani podklady.

26 Dále k žalobcem namítanému postupu žalovaného spočívajícího v oznámení, že další podněty bez nových podstatných skutečností mohou být založeny bez dalšího vyrozumění, žalovaný uvádí, že se jedná o standardní procesní postup odpovídající situaci, kdy podatel opakovaně uplatňuje obsahově totožné či obdobné námitky, aniž by je doplnil o nové relevantní skutečnosti. Takový postup nepředstavuje odepření ochrany práv ani vyloučení věcného přezkumu, nýbrž odráží skutečnost, že žalovaný již dříve posuzoval tvrzení žalobce v rozsahu, v němž mu byla řádně předložena.

27 K žalobcem namítané veřejné výzvě ministra spravedlnosti ze dne 8. června 2026 žalovaný uvádí,

že tato obecná výzva nemůže sama o sobě zakládat povinnost žalovaného opakovaně se zabývat totožnými podáními, která neobsahují nové podstatné skutečnosti. Žalobce nadto ani po uvedené výzvě nepodal nový konkrétní podnět k přezkoumání znalecké činnosti ani nedoplnil dřívější podání ze dne 31. 7. 2019 způsobem, o který byl žalovaným požádán. Nelze proto dovozovat, že by žalovaný odmítl věcně projednat řádně uplatněný podnět.

28 Žalovaný proto odmítá tvrzení žalobce, že by svým postupem jakkoliv uzavíral prostor pro přezkum jím uplatňovaných námitek. Skutečnost, že žalobce nesouhlasí s vyřízením svých podání nebo že požaduje přezkum v širším rozsahu, sama o sobě nezakládá existenci nezákonného zásahu. Žalovaný postupoval v mezích svých zákonných oprávnění a žalobce neprokázal, že by vůči němu byl proveden jakýkoliv přímý, nezákonný a trvající zásah do jeho veřejných subjektivních práv.

29 Žalovaný si nad rámec řešeného dovoluje uvést, že eviduje značné množství podání pocházejících od žalobce, a to jak podaní učiněných žalobcem jako fyzické osoby, tak podání činěných jménem spolku Educational Cannabis Clinic, z. s., IČO: 22727281, v němž je žalobce zástupcem statutárního orgánu. V těchto podáních žalobce často odkazuje na další podání vedená pod odlišnými označeními podatelů, ačkoli z jejich obsahu, vzájemných souvislostí a způsobu argumentace vyplývá jejich úzká personální i věcná provázanost.

Tato okolnost významně snižuje přehlednost jednotlivých podání a souvisejících řízení, neboť není vždy bez dalšího zřejmé, zda se jedná o samostatné podněty různých subjektů, nebo o obsahově navazující podání vycházející fakticky od téže osoby.

30 V podrobnostech si žalovaný dovoluje odkázat na předložený související spisový materiál.

IV. Závěrečné vyjádření

31 S ohledem na výše uvedené má žalovaný za to, že v projednávaném případě nebyly naplněny podmínky pro projednání žaloby, neboť absentuje aktivní legitimace žalobce a existence zásahu správního orgánu. Žalovaný proto navrhuje, aby soud žalobu jako nepřípustnou odmítl.

32 Pokud soud dojde k závěru, že žaloba je projednatelná, žalovaný navrhuje, aby tato byla jako nedůvodná zamítnuta, neboť k zásahu do práv žalobce vůbec nedošlo, natož pak nezákonně.

Pokud jde o náklady řízení na straně žalovaného, odkazuje žalovaný na konstantní judikaturu, podle které nemá nárok na náhradu nákladů (viz nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2929/07, ze dne 9. 10. 2008).

Mgr. Marie Tvrdá
vedoucí oddělení rozkladové agendy